

Válasz magamnak

*Fölfoghatatlan, hogy ne legyen Úr,
hát mikor adhatok választ magamnak-
kegyelmezz jó sors és válassz magadnak,
ígéri a szerző, holtig tanul.*

*Fölfoghatatlan, hogy létezzen Úr,
zavarba ejt, ha a csodák alusznak,
farkuk behúzva, kushadón lapulnak,
a műteremben, mozdulatlanul.*

*A száj tiéd, de ki használja azt –
havonta bért fizet az ész agyadnak?
Rátarti szív dobban, mellet dagaszt,*

*egy Földet és sok úrt tégy el magadnak –
kis csipogók, egy koncon osztozunk,
már egymagamban túl sokan vagyunk.*

Használati utasítás

*Próbáld jól szólni egyszerű szavakkal,
ha lehet ne bántsd polgári máját,
akinek amúgy is, kontár imáját
legyűrják torkán, élelem alakban.*

*Teáskanálnyi, zsenge szótagokkal,
mint gyermek etetné gyenge mamáját,
úgy oszlasd ébének sűrű homályát,
egyre nagyobb és nagyobb adagokkal.*

*És ha már szótagtól szóig jutottál,
a kiskanalat nagykanálra váltod,
a mondat csak egy köpetnyire bujkál,*

*csak épp a szöveget kell szétzilálnod.
Ha netalán mégsem érne be munkád
gyümölcse, menj, s bár váltsd meg a világot!*

Friss múzsák

*Különös magyar szépírókra vártam,
ültem a lócákon kitárt fülekkel,
fájón kitartó, zsibbadó üleppel,
de néha fölálltam, ha kékre váltam,*

*és visszabújtam a fakó szobákba,
fegyverben államig, mámorlepelben.
Friss múzsák kara vígan ünnepelhet,
nyugodhat mindannyiuknak a bája.*

*Így pihenek néha a verskacatok
közt és kietlen örömmel kacagok
azon, ki csak sorsa forgácsa már –*

*elvetemült tulok, hön hazudó,
ki nyíltan vallja, hogy mintatudó,
le van az sajnálva, s őt szánni kár.*

Átszálló

*Ahol még bárki tiszta és erényes,
s mind, saját sorsának forgácsa már,
türelmes ott még a pokol-futár,
gyomra koroghat, szeme lebet vérmes,*

*maradhat évekig éppolyan éhes.
A becsület az rothadó, na lám,
a jámbor szolga nem hiába vár,
megtömi hasát majd úgyis a bérenc.*

*Hová szaladj bát, hová menekülj,
véredet szívják gondolat-piócák,
nem tűrik, egy kis időre leülj.*

*Hol vannak bát, azok a szúzi lócák,
melyeken tűnődnél, vajon ki vár,
és égi, vagy földi kaput ki tár?*